

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: **M. D.**
bytem X
zastoupená JUDr. Martinem Sochořem, advokátem
se sídlem Veletržní 926/10, Praha 7 – Holešovice

proti

žalované: **Univerzita Karlova**
se sídlem Ovocný trh 560/5, Praha 1 – Staré Město

o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 6. 1. 2022, č. j. POP/UKRUK/12/153846/2019-4,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Rozhodnutím děkana Farmaceutické fakulty v Hradci Králové ze dne 9. 9. 2019, č. j. UKFaF/265641/2019, bylo žalobkyni ukončeno studium pro nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního programu a zkušebního řádu, jelikož žalobkyně nevykonala závěrečnou státní zkoušku ani v posledním oprávněném termínu konaném dne 11. 6. 2019. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 10. 2019. Rozhodnutím rektora žalované (dále jen „rektor“) ze dne 9. 12. 2019, č. j. POP/UKRUK/12/153846/2019-1, byl žalobkyni stanoven poplatek spojený se studiem ve výši 32 500 Kč za započatých 6 měsíců studia od 2. 10. 2019 do 2. 4. 2020. Proti danému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které rektor prvním výrokem rozhodnutí ze dne 22. 1. 2020, č. j. POP/UKRUK/12/153846/2019-3, zamítl a rozhodnutí ze dne 9. 12. 2019 potvrdil a druhým výrokem poplatek spojený se studiem snížil na 16 250 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, které Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) vyhověl a rozsudkem ze dne 29. 11. 2021, č. j. 17 A 24/2020-77, rozhodnutí rektora ze dne 9. 12. 2019 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Městský soud seznal za důvodnou námitku nepřezkoumatelnosti, jelikož z napadeného rozhodnutí nebylo seznatelné, *„na základě jakých skutečností a jakou úvahou dospěl rektor k závěru o nezbytnosti snížit poplatek za delší studium a zejména proč byl poplatek snížen právě na částku 16 250 Kč a nikoliv například na částku jinou, např. nižší.“* Rektor žalované následně vydal v záhlaví tohoto rozsudku uvedené rozhodnutí ze dne 6. 1. 2022, kterým ve výroku I zamítl odvolání a potvrdil své rozhodnutí ze dne 9. 12. 2019, výrokem II neprominul poplatek spojený se studiem a výrokem III jej snížil na částku 16 250 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně nyní posuzovanou žalobu.
2. Rektor v žalobou napadeném rozhodnutí k důvodu, proč snížil poplatek za studium právě na částku 16 250 Kč, uvedl, že rozhodování o prominutí nebo snížení poplatků za studium podléhá správnímu uvážení. Aby rektor zajistil jednotnost a spravedlnost rozhodování, vydal opatření č. 25/2019 Postup při posuzování žádostí o prominutí či snížení poplatku spojeného se studiem (dále jen „opatření rektora č. 25/2019“), ve kterém (a jeho příloze č. 1) konkretizoval důvody prominutí či snížení poplatku spojeného se studiem. Rektor v žalobou napadeném rozhodnutí dále uvedl, že žalobkyně požádala o prominutí vyměřeného poplatku spojeného se studiem z důvodu absolvování studia nejpozději do jednoho měsíce ode dne vzniku poplatkové povinnosti (čl. 4 opatření rektora č. 25/2019). Žalobkyně nicméně studium neabsolvovala, tj. neukončila absolvováním ve smyslu ustanovení § 55 odst. 1 zákona o vysokých školách, tato podmínka se na ní tak dle rektora nevztahuje.
3. Situace žalobkyně dle rektora nenaplnňuje žádný z typizovaných případů uvedených v opatření rektora č. 25/2019 a jeho příloze č. 1. Rektor se proto dále zabýval tím, zda skutečnost spočívající v ukončení studia může být posouzena jako jiný důvod hodný zvláštního zřetele dle čl. 3 odst. 5 písm. d) Přílohy č. 2 Statutu Univerzity Karlovy - Poplatky spojené se studiem (dále jen „statut“ a „příloha č. 2 statutu“). Jedná se o zcela výjimečné nahodilé situace, které není možné obsáhnout konkrétně stanovenou úlevou se společným jmenovatelem. Zejména se jedná o situace, kdy student nemůže studovat, aniž by byl schopen tuto situaci nějak ovlivnit, a dále pak např. situaci, kdy student ukončí studium jinak než řádně do jednoho týdne, resp. jednoho měsíce od začátku období, na které je poplatek za delší studium vyměřen. Poplatková povinnost vznikla žalobkyni dne 2. 10. 2019

a její studium bylo ukončeno pravomocně ke dni 25. 10. 2019. Žalobkyně tak dle rektora ukončila studium jinak než řádně do jednoho měsíce ode dne vzniku poplatkové povinnosti. Podle ustálené praxe v takovém případě rektor snižuje poplatek spojený se studiem ve výši 50 %.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

4. **Žalobkyně** v podané žalobě namítá, že již dnem 11. 6. 2019, kdy nevykonala závěrečnou státní zkoušku ani v posledním opravném termínu, ztratila reálnou možnost ve svém studiu dále pokračovat. Již tohoto dne tak mohlo být vydáno rozhodnutí o ukončení studia. To však bylo vydáno až dne 9. 9. 2019, tedy s časovým odstupem překračujícím 3 měsíce. Správní orgán tak porušil zásadu rychlosti (§ 6 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu) a zásadu hospodárnosti (§ 6 odst. 2 správního řádu). Toto rozhodnutí nabylo právní moci až v době nového akademického školního roku 2019/2020. V tomto školním roce však žalobkyně již žádné studium nevykonávala, přesto byla považována za studentku a poplatková povinnost jí byla uložena jen z toho důvodu, že rozhodnutí o ukončení studia nenabylo právní moci v době před 2. 10. 2019. Správní orgán měl žalobkyni o tomto důsledku poučit dle § 4 odst. 2 správního řádu. V takovém případě by mohla žalobkyně těmto následkům zabránit zanecháním studia.
5. Žalobou napadené rozhodnutí je dle žalobkyně nepřezkoumatelné, neboť z jeho odůvodnění není patrné, jaké konkrétní důvody vedly rektora ke snížení poplatku konkrétně pouze na polovinu. Rektor uvedl, že věc žalobkyně není podřaditelná na žádný případ vymezený v jeho opatření č. 25/2019 a příloze č. 1, snížení poplatku tak zůstává v rovině správního uvážení v souladu se svojí správní praxí. Svoje správní uvážení tak odůvodnil odkazem na správní praxi, která však není zveřejňována a není známá nikomu jinému než jemu samotnému. Pouhý odkaz na správní praxi tak vede k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí.
6. Rektor se dle žalobkyně nezabýval odvolací námitkou, dle které k prodloužení doby studia došlo pouze v důsledku čekání na právní moc rozhodnutí o ukončení studia.
7. Z výše uvedených důvodů má žalobkyně za to, že v jejím případě mohly být shledány důvody zvláštního zřetele hodné, pro něž byla považována za studentku pouze z formálního hlediska a pouze po velice krátkou dobu, do níž spadala lhůta pro podání opravného prostředku do rozhodnutí o ukončení studia. V takovém případě byly naplněny předpoklady pro jeho snížení pouze na symbolickou částku.
8. **Žalovaná** ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobkyně po tom, co dne 11. 6. 2019 neprospěla na druhém opravném termínu, požádala dne 18. 6. 2019 o přezkoumání závěrečného hodnocení státní závěrečné zkoušky. Tato její žádost byla ze strany Farmaceutické fakulty v Hradci Králové řešena. Následně žalobkyni žalovaná vyzvala k vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Tato výzva byla žalobkyni odeslána dne 13. 8. 2019 a byla doručena dne 30. 8. 2019. Následně vydal děkan rozhodnutí o ukončení studia ze dne 9. 9. 2019. V odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že dnem ukončení studia je den, kdy rozhodnutí o ukončení nabude právní moci. V odvolání podaném proti rozhodnutí o vyměření poplatku ze dne 9. 12. 2019 mohla namítat, že v řízení o ukončení jejího studia došlo k porušení § 6 odst. 1 a 2 správního řádu. To však neučinila. Řízení o ukončení studia a řízení o vyměření poplatku spojeného se studiem jsou samostatnými a na sebe do jisté míry nezávislými řízeními. Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán *soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí*

předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Nenamítala-li žalobkyně průtahy týkající se jiného řízení nelze dle žalované rektoru vyčítat, že tuto skutečnost ve svém rozhodnutí neposuzoval.

9. K námitce porušení poučovací povinnosti správního orgánu dle § 4 odst. 2 správního řádu žalovaná uvedla, že se jedná o poučení o procesních právech. Nejedná se tak o komplexní návod, co by měl nebo mohl v daném případě účastník řízení dělat, aby dosáhl žádaného účinku, ale jen pomoc k tomu, aby mohl zákonem stanoveným způsobem dát najevo, co hodlá v řízení učinit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 51/2010-214, č. 2235/2011 Sb. NSS). Žalovaná je tak názoru, že povinností rektora nebylo poučit žalobkyni o vztahu mezi okamžikem ukončení studia a překročením standardní doby studia a následným stanovení poplatku za studium. Sám městský soud ve zrušujícím rozsudku sp. zn. 17 A 24/2020 uvedl, že žalobkyni nic nebránilo, aby sama studia zanechala.
10. Na prominutí či snížení poplatku není právní nárok. Pokud rektor ve své rozhodovací praxi omezil podmínky pro poskytnutí úlevy na poplatku toliko na situace, kdy došlo k ukončení studia do jednoho týdne, resp. jednoho měsíce od vzniku poplatkové povinnosti, nelze účinně požadovat, aby byla výše poskytnuté úlevy jiná. Tímto postupem by byla žalobkyně neodůvodněně zvýhodněna oproti jiným studentům. Tato správní praxe je dlouhodobá a neměnná. V případě, že student své studium absolvuje do jednoho měsíce od vzniku poplatkové povinnosti, je mu poplatek při podání včasného odvolání prominut. Žalovaná tuto správní praxi dokládá zápisy ze zasedání poradní komise rektora pro posuzování žádostí studentů o úlevách na poplatcích spojených se studiem, na kterých jsou projednávána veškerá podaná odvolání proti rozhodnutí o vyměření poplatku a je navrhována rovněž forma a výše úlevy na vyměřeném poplatku, a to konkrétně zápisy za období, kdy žalobkyně podala své odvolání, a poté nejaktuálnější zápisy. Rektor ve své rozhodovací praxi tato doporučení poradní poplatkové komise zásadně přejímá.

III. Ústní jednání

11. Na ústním jednání dne 7. 8. 2024 žalobkyně zrekapitulovala argumenty vznesené v žalobě a doplnila, že doplatek na studium má mít dle judikatury regulatorní funkci a nikoliv kompenzační, přičemž v posuzované věci nebylo co regulovat, jelikož věděla-li by, že je pro ni relevantní ukončení studia, ukončila by jej.
12. Žalovaná na ústním jednání odkázala na vyjádření k žalobě a stručně zopakovala svoji tam uvedenou argumentaci.
13. Soud na ústním jednání k důkazu neprovedl žalobkyní navrhovanou přihlášku ke studiu a přehled výsledků studijních povinností, jelikož ve věci není mezi stranami sporné, že žalobkyně na Farmaceutické fakultě v Hradci Králové studovala a nevykonala závěrečnou státní zkoušku. Soud neprovedl k důkazu prvostupňové rozhodnutí rektora ze dne 9. 12. 2019, první rozhodnutí rektora o odvolání ze dne 22. 1. 2020, podané odvolání, rozsudek městského soudu sp. zn. 17 A 24/2020, a žalobou napadené rozhodnutí ze dne 6. 1. 2022, jelikož tyto dokumenty jsou součástí předloženého správního spisu, kterým se ve správním soudnictví dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

14. Soud dále k důkazu neprovedl žalovanou navrhaný statut (a jeho přílohu č. 2), jelikož se jedná o veřejně přístupný podzákonný předpis vydaný na základě zmocnění zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění účinném do 31. 12. 2023. Soud k důkazu neprovedl předložený studijní spis žalobkyně, neboť mezi stranami není sporné, že žalobkyně nevykonala závěrečnou státní zkoušku, rozhodnutí o ukončení jejího studia bylo vydáno dne 9. 9. 2019 a nabylo právní moci dne 25. 9. 2019. Soud k důkazu rovněž neprovedl opatření rektora č. 25/2019, jelikož žalovaná uvedla, že dle tohoto opatření nepostupovala a žalobkyně nespornuje, že by dle něj postupovat měla. Soud k důkazu nečinil výpis z informací matriky SIMS, jelikož tímto chtěla žalovaná prokázat mezi stranami nespornou dobu studia žalobkyně a datum ukončení jejího studia.
15. Soud k důkazu provedl předložené zápisy z 163., 164., 165. a 184. poradní komise rektora pro posuzování žádostí studentů o úlevách na poplatcích spojených se studiem. Těmito důkazními prostředky žalovaná chtěla prokázat správní praxi rektora. Soud k důkazu neprovedl zápis ze 185., 186. a 187. poradní komise, jelikož tyto se konaly až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí, přičemž soud v souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované.
16. K dotazu soudu ke zkratkám uvedeným v zápisech žalovaná vysvětlila, že ve sloupci „zdravotní stav“ znamená písmeno „D“ doložený zdravotní stav, „ČD“ částečně doložený zdravotní stav; ve sloupci „důvod žádosti“ znamená písmeno „N“, že student namítal neoprávněnost vyměření poplatku, písmeno „P“ návrh na prominutí poplatku, a písmeno „S“ jeho snížení; v posledním sloupci „stanovisko komise“ znamenal číselný údaj výši upuštění od poplatku, písmeno „N“, že se poplatek neprominul, a písmeno „T“, že odvolání bylo podáno po termínu.
17. K provedenímu dokazování žalobce uvedl, že zápisy z poradní komise neprokazují správní praxi, jelikož rektor nemusí rozhodnout v souladu s doporučením poradního sboru.

IV. Posouzení žaloby

18. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek a shledal, že žaloba není důvodná.
19. Městský soud nejprve připomíná, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2022, č. j. 1 Azs 16/2021-50, č. 4321/2022 Sb. NSS, je právním názorem vysloveným kasačním soudem ve zrušujícím rozsudku vázán krajský soud i Nejvyšší správní soud i při přezkumu nového rozhodnutí správního orgánu (obdobně viz i usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS, nebo usnesení ze dne 22. 10. 2019, č. j. 4 As 3/2018-50, č. 4015/2020 Sb. NSS). V řízení o žalobě proti novému rozhodnutí správního orgánu se u těch otázek, které byly správními soudy již pravomocně zodpovězeny při zrušení původního rozhodnutí, přezkoumává pouze to, zda správní orgán postupoval v souladu se závazným právním názorem správního soudu; ohledně takto vyřešených otázek totiž již „není prostor pro polemiku“ (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2020, č. j. 1 As 312/2020-39, nebo ze dne 1. 9. 2010, č. j. 3 As 9/2010-65).
20. Žalobkyně v nyní podané žalobě, stejně jako v žalobě proti prvnímu rozhodnutí odvolacího správního orgánu ze dne 9. 12. 2019, namítala, že v řízení o ukončení studia došlo k nedůvodným průtahům. Touto námitkou se zabýval městský soud v bodech [17] a [18]

zrušujícího rozsudku sp. zn. 17 A 24/2020, kde zejména uvedl: „S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že rektor nepochybil, když žalobkyni stanovil poplatek spojený se studiem, neboť ke dni zahájení nového akademického roku tj. ke 2. 10. 2019, byla žalobkyně studentkou předmětného studijního programu, přičemž doba jejího studia přesáhla standardní dobu studia zvětšenou o jeden rok, tj. překročila dobu 6 let. Chtěla-li se žalobkyně vyhnout stanovení poplatku, nic jí nebránilo, aby v souladu s § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 111/1998 Sb. studia zanechala.“ V souladu s výše uvedenou judikaturou tak soud nemůže znovu tuto námitku přezkoumat.

21. V nyní podané žalobě žalobkyně namítá, že správní orgán měl žalobkyni v souladu s § 4 odst. 2 správního řádu poučit o tom, že bude muset platit poplatek za delší studium. Takovou námitku žalobkyně nevznesla v první podané žalobě, i když tak zcela jistě učinit mohla. Podle ustálené judikatury správních soudů přitom není možné uplatnit žalobní body, jež mohly být uplatněny v předchozím řízení o žalobě, v soudním řízení správním novém, jež následuje po zrušení předchozího správního rozhodnutí. K této problematice uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 2/2007-119, následující: „Žaloba proti „novému“ rozhodnutí bude tedy ve většině případů přípustná jen co do námitky, že správní orgán nerespektoval právní názor vyslovený soudem. Vedle toho jsou ovšem přípustné i námitky, že v řízení po zrušení správního rozhodnutí soudem a novým správním rozhodnutím došlo k „novému“ porušení zákona, tj. k porušení, ke kterému v původním správním řízení nedošlo, případně mohou být namítány i vady „původního řízení“, které se však projeví až v nezákonnosti nového správního řízení nebo které byly podstatné až po zrušení nového rozhodnutí. Třeba dodat i to, že žalobce může úspěšně v nové žalobě uvést znovu i ty žalobní důvody, které nevedly ke zrušení původního správního rozhodnutí jen proto, že soud zrušil napadené rozhodnutí z jiných důvodů, aniž by se těmito žalobními důvody zabýval (např. se ve zrušujícím rozsudku nezabýval namítanou neúplností dokazování, neboť správní rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost, apod.). Naopak nemohou být úspěšné, až na některé výjimky, žalobní body, které mohly být uplatněny v zákonné lhůtě již v původní žalobě. Stejně tak nemohou obstát důvody, které byly sice uvedeny již v první žalobě, ale nebyly krajským soudem posouzeny jako opodstatněné (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 3. 2001, č. j. 5 A 167/99 - 253, který byl uveřejněn pod č. 798 Správní judikatury č. 3/2001).“ [zvýraznění doplněno]. Tento názor byl následován dále např. v rozsudcích městského soudu ze dne 29. 11. 2022, č. j. 17 Af 27/2021-73, ze dne 12. 8. 2022, č. j. 17 A 96/2021-38, ze dne 30. 5. 2023, č. j. 5 A 109/2019-64, rozsudcích Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 1. 2022, č. j. 57 A 12/2021-88, ze dne 29. 8. 2018, č. j. 57 A 85/2017-38, ze dne 31. 5. 2018, č. j. 30 A 92/2017-76. Z uvedeného důvodu nemohla v nyní posuzované věci žalobkyně účinně vznést danou námitku, kterou nevznesla v předchozím řízení o žalobě, ač tak učinit mohla.
22. Podstatou posuzované věci je otázka, zda za dané skutkové situace měl rektor prominout nebo více snížit vyměřený poplatek za studium.
23. Podle § 58 odst. 7 zákona o vysokých školách platí, že rektor může v rámci rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy.
24. Dle čl. 24 statutu žalované jsou poplatky spojené se studiem včetně pravidel pro stanovení jejich výše, formy placení a splatnosti upraveny v příloze č. 2 tohoto statutu.

25. Podle čl. 3 odst. 5 může rektor v odvolacím řízení snížit, prominout nebo odložit termín splatnosti poplatku. Dle písm. d) stejného článku jsou důvody pro snížení, prominutí nebo odložení splatnosti poplatku *jiné důvody hodné zvláštního zřetele*.
26. Městský soud poznamenává, že při posuzování toho, zda jsou naplněny *důvody hodné zvláštního zřetele* pro prominutí či snížení poplatku za studium, se jedná kombinací užití správního uvážení a neurčitého právního pojmu (viz bod [21] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2020, č. j. 6 As 98/2020-29). Při kombinaci správního uvážení a neurčitého právního pojmu jako podmínky pro jeho užití musí správní orgán nejprve interpretovat neurčitý právní pojem a posoudit jeho naplnění v konkrétní věci. Pokud dojde k závěru, že je tento pojem naplněn, provede správní uvážení, jak mu ukládá zákon, při němž vybere některou z alternativ rozhodnutí. Naopak, není-li neurčitý právní pojem naplněn, není dán prostor pro jakoukoliv úvahu správního orgánu. (např. rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2015, č. j. 1 Azs 200/2014-27, č. 3200/2015 Sb. NSS). Tímto způsobem rektor postupoval, když zjistil, že ve věci žalobkyně existují takové důvody hodné zvláštního zřetele (ukončení studia do 1 měsíce od vzniku poplatkové povinnosti), které odůvodňují snížení vyměřeného poplatku. Následně aplikoval správní uvážení a zjistil jako adekvátní výši snížení poplatku 50 %.
27. Žalobkyně namítá, že rozhodnutí rektora je v části odůvodňující výši snížení vyměřeného poplatku nepřezkoumatelné. Rektor v žalobou napadeném rozhodnutí konkrétně uvedl následující: „Podle ustálené rozhodovací praxe se v případech, kdy student ukončí studium jinak než řádně do jednoho týdne od vzniku poplatkové povinnosti, poplatek spojený se studiem v plné výši promítá. V případech, kdy student ukončí studium jinak než řádně do jednoho měsíce od vzniku poplatkové povinnosti, poskytuje se snížení poplatku spojeného se studiem ve výši 50 %. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolatelka ukončila studium rozhodného studijního programu jinak než řádně do jednoho měsíce ode dne vzniku poplatkové povinnosti, byla jí s ohledem na ustálenou rozhodovací praxi snížena výše vyměřeného poplatku o 50 %, tj. na částku 16.250 Kč.“ Rektor tak snížení uloženého poplatku odůvodnil odkazem na správní praxi. Žalobkyně nicméně právě tuto skutečnost považuje za vadu způsobující nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jelikož správní praxe není zveřejňována a není nikomu známá. Městský soud se obdobnou námitkou již opakovaně zabýval v minulosti a konstantně zastává názor, že není nutné, aby správní orgán uvedl ve správním rozhodnutí výčet srovnatelných případů, ale postačí pouze uvést, že rozhoduje v souladu se svojí správní praxí (viz bod [42] rozsudku městského soudu ze dne 28. 1. 2021, č. j. 10 A 116/2019-49, bod [24] rozsudku ze dne 21. 8. 2023, č. j. 5 A 50/2020-72, bod [63] rozsudku ze dne 19. 4. 2023, č. j. 5 A 66/2019-47, bod [25] rozsudku ze dne 19. 4. 2023, č. j. 5 A 85/2019-44). Tato námitka je tak nedůvodná.
28. Obdobně není důvodná ani žalobní námitka, dle které se rektor nezabýval odvolací námitkou, že k prodloužení doby studia došlo pouze v důsledku čekání na právní moc rozhodnutí o ukončení studia. Touto odvolací námitkou žalobkyně odůvodňovala svůj názor, že vyměřený poplatek je neoprávněný. Danou odvolací námitkou se rektor zabýval na straně 4 žalobou napadeného rozhodnutí, kde zjistil, že byly naplněny zákonné důvody pro stanovení poplatku spojeného se studiem, jelikož poplatková povinnost vznikla již dne 2. 10. 2019 a k ukončení jejího studia došlo až dne 25. 10. 2019.
29. Žalobkyně namítá, že v její věci měly být shledány důvody zvláštního zřetele hodné. Rektor v napadeném rozhodnutí uvedl, že v obdobných věcech (ukončení studia do 1 měsíce od vzniku poplatkové povinnosti) snižuje vyměřený poplatek o 50 %. Dle ustálené judikatury správních soudů je existence ustálené praxe otázkou skutkovou. Rozporovala-li žalobkyně,

že její případ se liší od této ustálené praxe (a proto mělo být v její upuštění od uložení poplatku), bylo její povinností tvrdit a prokazovat existenci správní praxe, od které se správní orgán odchýlil (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2021, č. j. 1 As 286/2020-38, ze dne 19. 12. 2023, č. j. 4 As 401/2021-44, nebo ze dne 18. 5. 2023, č. j. 2 As 308/2021-48). V tomto směru žalobkyně netvrdila a ani neprokazovala, že by se žalovaná od své praxe v neprospěch žalobkyně odchýlila.

30. K existenci správní praxe v soudním řízení žalovaná sama doložila zápisy z poradní komise rektora pro posuzování žádostí studentů o úlevách na poplatcích spojených se studiem, jež soud provedl k důkazu na ústním jednání. Z těchto zápisů skutečně plyne, že k žalobkyni bylo přístupováno v souladu se správní praxí žalované. Např. v zápise č. 163 je u č. j. 153401 uvedeno v poznámce, že student zanechal studia do měsíce a v části stanovisko komise je uvedeno „50“. Shodné je uvedeno ve stejném zápise u č. j. 153428, 153540, 153558, 152995, 153034 nebo např. i 153047. U č. j. 152995 je uvedeno, že student zanechal studia do týdne a u stanoviska komise je uvedeno „100“, což opět potvrzuje tvrzenou praxi rektora, že při zanechání studia do 1 týdne od vzniku poplatkové povinnosti upouští od vyměření poplatku za studium. Shodné závěry plynou i ze záznamů v zápise č. 164 z např. č. j. 153925, 153958, 154298, 154307. U č. j. 154039 je v poznámce uvedeno, že student zanechal studia do měsíce, ale snížení poplatku je uvedeno ve výši 100 %. V této věci je nicméně i zaznačeno písmeno „D“ v kategorii zdravotních důvodů. Tuto značku žalovaná vysvětlila na ústním jednání, že označuje doložení nepříznivého zdravotního stavu. Obdobně je v č. j. 154835 upuštěno od vyměření poplatku při zanechání studia do měsíce, avšak u této věci je ve zdravotních důvodech uvedena poznámka „rizikové těhotenství“. Shodná správní praxe plyne i ze zápisu ze 165. poradní komise, např. z č. j. 152946, 155509, 155905. V tomto zápise je rovněž u studenta č. j. 155309, u kterého je poznamenáno „zanechání do měsíce“, uvedeno ve sloupci „stanovisko komise“ písmeno „T“, značící, že student podal odvolání opožděně. V zápise ze 184. poradní komise nebyly uvedeny žádné relevantní obdobné záznamy. Žalobkyně k těmto důkazům uvedla, že poradní komise je pouze poradní orgán a rektor nemusí rozhodnout v souladu s jejím doporučením. Soud s tímto názorem částečně souhlasí, nicméně doložené zápisy považuje za věrohodné a žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že rektor ve své rozhodovací praxi tato doporučení poradní komise zásadně přejímá. Soud tedy provedeným dokazováním ověřil, že rektor postupoval v souladu se svoji vytvořenou správní praxí. Ani poslední námitka žalobkyně tak není důvodná.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec její úřední povinnosti, proto jí soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 07.08.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu